

KRAJSKÝ SOUD V PRAZE

náměstí Kinských 5, Praha 5 - Smíchov

tel.: 257 005 111, fax: 257 323 997, e-mail: podatelna@ksoud.pha.justice.cz, IDDS: hvbabbq

NAŠE ZNAČKA: Si 157/2026
VAŠE ZNAČKA:
VYŘIZUJE: Mgr. Kateřina Stará
DNE: 25. 3. 2026

Vážený pane,

dne 20. 3. 2026 byla shora uvedenému soudu doručena žádost, kterou jste žádal s odkazem na zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, o zaslání rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 5. listopadu 2025, kterým bylo zamítnuto odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Benešově (v nezbytném případě v anonymizované podobě) a odkázal jste na články zveřejněné v médiích pod odkazy:

https://www.idnes.cz/praha/zpravy/policie-benesov-utok-sikana-poskozeni-auta-nadavky-vyhruzky-udani.A251105_115226_praha-zpravy_iri

<https://www.blesk.cz/clanek/regiony-praha-praha-krimi/825888/michal-dostal-za-sikanu-policistu-dva-roky-a-deset-mesicu-u-soudu-se-pretvaroval-pak-chrlil-sprostarny.html>.

Povinný subjekt k Vaší žádosti uvádí, že na základě Vámi poskytnutých informací identifikoval řízení, kterého se Vaše žádost týká, jako řízení vedené Krajským soudem v Praze pod sp. zn. . 9 To 238/2025.

V řízení vedeném Krajským soudem v Praze pod sp. zn. 9 To 238/2025 **nebyl** vydán **žádný** rozsudek. S ohledem na skutečnost, že v daném řízení bylo vydáno pouze jedno rozhodnutí, má povinný subjekt za to, že jste požadoval konečné rozhodnutí ve věci (usnesení) a že se jednalo pouze o mylné označení jeho formy, a proto Vás nevyzýval k upřesnění předmětu žádosti.

Podle § 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, informace, které jsou osobními údaji, povinný subjekt poskytne v souladu s právními předpisy upravujícími jejich ochranu.

Povinný subjekt se s ohledem na uvedenou právní úpravu zabýval skutečností, že žadatel žádá o poskytnutí rozhodnutí týkajícího se konkrétní fyzické osoby (Michal Hřebíček), když jméno této osoby bylo zveřejněno v článku, na který žadatel ve své žádosti odkazuje. Žadatel ke své žádosti nedoložil plnou moc, která by ho k získání požadovaných informací opravňovala, ani nijak jinak nedoložil, že je oprávněn tuto informaci požadovat. Poskytnutím požadovaných informací by v daném případě bylo s ohledem na skutečnost, že žadatelem je požadováno poskytnutí informace ve formě soudního rozhodnutí týkajícího se konkrétní fyzické osoby, jejíž totožnost je žadateli známa, umožněno získat obsah rozhodnutí týkajícího se této osoby. Informace obsažené v tomto konkrétním požadovaném rozhodnutí týkající se konkrétní fyzické osoby je proto nutné podřadit pod pojem osobní údaj dle § 4 odst. 1 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, čl. 4 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, široké veřejnosti rovněž známé pod označením „GDPR“).

Poskytnutí požadované informace by v daném případě vedlo k zásahu do soukromého a osobního života subjektu údajů. Jelikož jsou právo na informace i právo na ochranu soukromí a osobních údajů rovnocennými ústavně zakotvenými právy, je nezbytné, aby povinný subjekt v každém jednotlivém případě zkoumal, které z těchto práv je třeba v daném případě upřednostnit.

Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16, konstatoval, že: „Právo na informace ve veřejném zájmu není absolutní; pokud jeho výkon zasahuje do práva na ochranu soukromého života, chráněného článkem 10 Listiny a článkem 8 Úmluvy, je nutno v každém jednotlivém případě všechna tato práva poměřovat, a zajistit mezi nimi spravedlivou rovnováhu, neboť jde o práva rovnocenná. Takovou povinnost mají i všechny subjekty aplikující relevantní právní úpravu, obsaženou v zákoně o svobodném přístupu k informacím, tj. osoby poskytující informaci, správní orgány a soudy v systému správního soudnictví. Žádným zákonem nelze abstraktně vyloučit ochranu základních práv a svobod, zaručenou ústavním pořádkem. V každém jednotlivém případě střetu ústavně zaručených práv musejí soudy a jiné orgány veřejné moci zvážit význam a intenzitu dotčených práv.“

Podle judikatury NSS nevede zveřejnění informací médií ke konzumaci zájmu na ochraně osobních údajů dotčené osoby. Naopak je podle NSS tím spíše třeba chránit dotčené osoby a nepřispívat k zásahu do jejich soukromí i nadále (rozsudek NSS ze dne 20. 12. 2018, č. j. [6 As 168/2018–25](#)). NSS v tomto rozsudku dále uvedl, že je třeba odmítnout argument, „podle kterého jestliže již bylo zasazeno do soukromí určité osoby, pak je možné zasahovat do její sféry znovu a znovu opakovaným zveřejňováním jejích osobních údajů za doprovodu dalších informací (celý obsah trestního rozsudku)“. Ke stejným závěrům dospěl i Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 27. 5. 2022, č. j. [6 A 1/2020–74](#), v němž uvedl, že zveřejnění osobních údajů nevede k tomu, že by tyto údaje ztratily statut osobního údaje, s nímž musí povinné subjekty podle [zákona o svobodném přístupu k informacím](#) zacházet, jak jim ukládá zákon. **Povinný subjekt musí i po zveřejnění osobních údajů při poskytování informací chránit osobní údaje a této povinnosti se nemůže zprostit odkazem na to, že tyto údaje byly zveřejněny někým jiným.**

Z výše uvedeného vyplývá, že není možné se domnívat, že v každé věci, která se stala předmětem mediálního zájmu a kde došlo ke zveřejnění jmen účastníků řízení, musí být automaticky vyhověno každé žádosti o poskytnutí rozhodnutí ve věci. Na druhou stranu ale není poskytnutí rozhodnutí na základě takové žádosti absolutně vyloučeno, ale povinný subjekt musí pečlivě posoudit, zda je na straně žadatele skutečně dán takový veřejný zájem na poskytnutí požadované informace, který povede po provedení testu proporcionality k závěru, že je odůvodněno prolomení ochrany osobních důvodů a soukromí konkrétní fyzické osoby dotčené požadovanou informací poskytnutím této informace žadateli.

V tomto posuzovaném případě dospěl povinný subjekt v rámci testu proporcionality k závěru, že převažuje zájem žadatele na poskytnutí požadované informace nad právem žádosti dotčeného subjekt (Michala Hřebíčka) na ochranu jeho osobních údajů a soukromí. Přihlédl zejména k povaze trestné činnosti, která byla zaměřena na poškození státních orgánů a jejich pracovníků, a to zejména zveřejňováním nepravdivých informací na sociálních sítích, dále přihlédl k rozsahu a závažnosti této trestné činnosti, zejména pokud jde o důsledky, které mohla pro poškozené mít, a k prezentaci obžalovaného na sociálních sítích a v médiích, kdy se sám ze své vůle stal osobou veřejnou.

Na základě výše uvedeného dospěl povinný subjekt k závěru poskytnout žadateli požadovanou informaci. Požadovaná informace je připojena v příloze k tomuto přípisu v anonymizované podobě, a to z důvodu ochrany osobních údajů zejména osob odlišných od obžalovaného, a v jeho případě z důvodu ochrany osobních údajů, které nejsou pro účel rozhodnutí podstatné (datum narození atd.). Jméno a příjmení žadatele je rovněž anonymizováno. S ohledem na skutečnost, že žadateli je jeho totožnost známa, nedochází tímto k újmě na právu žadatele na poskytnutí požadované informace.

S pozdravem

Mgr. Kateřina Stará, v. r.
místopředsedkyně Krajského soudu v Praze